

jeg endnu engang anbefale, at vi her i Folkethinget komme til at afgjøre dette Spørgsmaal og ikke skyde det ud til en ubestemt Fremtid.

C. F. Varsen: Da jeg antager, at denne Sag, uanset de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede sidste Taler, vil blive Gjenstand for Overveelse i et Udvalg, hvor der vil blive Veilighed til nærmere at gaa ind paa de enkelte Punkter, der maaske kunde ønskes ændrede i Forslaget, som det nu foreligger, saa skal jeg her ikke videre opholde Thingets Tid, men frasalde Ordet.

N. J. Varsen: Jeg vil kun gjøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), inden denne Diskussion slutter. Jeg har ikke ønsket det, men jeg finder mig nødsaget dertil, thi jeg tror ikke, at man let kan blive — jeg vil ikke sige misforstaaet, men mistydet i højere Grad, end jeg har været Gjenstand for fra det ærede Medlems Side. Jeg fik at høre, at jeg skulde have yttret, at paa Demokratiets Program fandtes der hverken Religionsfrihed eller Diskussionsfrihed. Jeg har ikke yttret Noget derom. Nei, jeg har kun yttret paa given Anledning, at jeg ikke kjendte Noget til, at der paa Demokratiets Program fandtes Bestyttelse for Religionsbepottelse eller for Næringsveie, som gik ud paa at tjene Penge ved Spekulation i uædelige Skrifter. De foreliggende Ting burde man efter min Mening kunne drøfte uden Hensyn til Høre og Venstre, saa at Demokratiet blev holdt udenfor denne Sag. Jeg tror, det vilde baade os bedst fra begge Sider. Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem søgte at godtgjøre, at Thinget ikke i nogen Henseende var bundet ved sin Afstemning i Foraaret angaaende Sædelighedsadressen, holder ikke Stik. Det var en meget haartrukken Fortolkningskunst, det ærede Medlem udfoldede for at godtgjøre dette. I Rigsdagstidenden for sidste Samling, Tillæg B Sp. 842 og 843 findes Andragendet aftrykt i sin Ordlyd; det ender med tre Punkter, hvormed der begjæres, at Rigsdagen og Regeringen vilde tage dem under Overveelse. Det er Prostitutionens Affærelse; indtil dette sker, de bestaaende Loves strenge Overholdelse; og for det Tredie en Overveelse af, om der er Anledning til at gribe til yderligere Forholdsregler imod uædelige Skrifter og uædelige Billeders Udgivelse. Efter at Andragendet er aftrykt i Udvalgets Betænkning, tilføjer Udvalget: Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren. Selvfølgelig gjælder Henvi-

gen alle de Punkter, hvormed der andrages; det stemmer jo med en mangeaarig Praxis her i Thinget; naar der ikke tages Forbehold, saa gjælder Henvisningen alle de Punkter, som findes i Andragendet. Naar det nu særlig blev fremhævet af det ærede Medlem, at der i Slutningen af Udvalgsbetænkningen, hvor de enkelte Indstillingspunkter nævnes, kun anføres Prostitutionen, saa er det ganske rigtigt; men der henvises udtrykkelig til selve Andragendet, til Betænkningen Nr. 23, saaledes at Ingen kan paaberaabe sig Ubundenhed om, hvad Andragendet gaar ud paa. Jeg tror, at den Art Forsøg paa at slippe fra en Afstemning, som man enten har været med til eller i alt Fald ved sin Passivitet givet en stiltiende Tilslutning, at den Art Forsøg ikke kan lykkes. Det er et Forsøg paa at komme bort fra sin tidligere Stilling, som ligner det, jeg hørte fra det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Han mente, at Andragendet var i sig selv et høist mistænkeligt Produkt, det havde ganske sikkert haat et ondt Væsen til den saakaldte moderne Litteratur. Det er dog i høj Grad besynderligt at høre, at det nu er et saa mistænkeligt Andragende, naar det ærede Medlem har kjendt Andragendet tidligere, har kunnet møde her og tale og stemme imod det, og han ingen af Delene har gjort, saaledes at Andragendet fremtræder som enstemmig anbefalet af dette Thing, og han saa bagefter kommer med den Art Forsøg paa at slippe bort fra, hvad han har gjort; det holder ikke Stik. Naar endelig det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) vilde søge et Bevis for, at det dog ikke var Thingets Mening, at der skulde gjøres Noget, i mine Udtalelser som Ordfører, saa er det ligesaa ubeføiet. Jeg udtalte som Ordfører paa Udvalgets Begne, at vi opfordrede Ministeren til at overveie de Punkter, der vare nævnte i Andragendet, og hvis han fandt, at der var Anledning til at gjøre Noget, at han da vilde foretage de nødvendige Skridt fra Administrationens Side. Nu vil det ærede Medlem fortolke det saaledes, at jeg har sagt, at det skulde være rent administrative Skridt. Det er en aldeles umulig Fortolkning; det fremgaar jo af selve Sammenhængen, at der er ment alle de Skridt, som Administrationen fra sin Side kunde foretage; men vi kunde selvfølgelig ikke mene, at Prostitutionens Affærelse, som var Hovedpunktet, kunde foregaa rent administrativt; her maatte alle forudsætte en Lov. Udvalgets Ordfører har ved det nævnte Udtryk kun ment, at Administrationen fra sin Side skulde foretage de fornødne Skridt, saa var det Lovgivningsmagten, der maatte gjøre Resten,